

יום חמישי
2 VI.67

שעה 0020
(הצגות+עשרים דקות)

להגות הרבה שלום

ובנו לקחו אותי בקצות ליל שלישי לצבא באותן מרחיץ.
 כל דעיזון המלחמה הזה בארץ שיבש לי הרבה הנגינה, אולם
 "צות רביס חגי נהפח" בני שאומרים - ועוד זבים במצבי.
 אני יושב כשה בשפת האימונים שלי "נבי דובין" ליד
 קבוץ מלמחים וגם ע"י הים. מהאמנים קצת ישנים הרבה ואוכלים
 טעם. משום כיוון שהאוכל הוא לא מן המשובחים וזבים (וביניהם
 עבדן) עלקלו את קיבתם מאוכל זה. קבלתי היום הוטשה לשון 22 שעות
 ובאתי לבאן קצת להחליף את האוירה ולישון לילה אחד על מצעים
 ומיטה - ולא על הארץ בתוך שק שינה. כל הקבוץ מה טובן בכל
 הבחינות: מקלטיים, חפירות, עמדות, חפידים לשעת חידום,
 מנורת מזון בני"ל, מים בגדינת השתייה לשעת הרום וכסובן דוח
 איתנה. החברה מכהות שביעית ושמיניה לא לומדים אלא עובדים
 והננים החליטים את הנוער שחלן אל הצבא. היום כשכל אחד
 הסתכל עלי בחדר האוכל הנושתי ממש אין הדאגה מברוספת בלב
 האמנה. עם הבית אני שומר על קשר מבהניס.
 הסודל שלנו בצבא גבוה וכולם כבר נחמים להיות אחרי המצב
 המדומה הזה.

להתדאגות

יוחנן